Så sänks en omogen kristen!

Spara som PDF



Vad kan fälla en ung tro? Jesus varnade för okunskap, rikedom, bekymmer och dåligt rotad tro. Vi måste även se upp för smicker, berömmelse, popularitet, upphöjdhet. Detta skall vi titta närmare på här.

Som nyfrälst eller förhållandevis ung i tron är det lättare att vackla och falla om man lockas av olika saker som tilltalar ”köttet”, det vill säga sådant som kan attrahera den syndiga naturen. Visst kan äldre kristna också falla, men har man som kristen levt ett liv i en sann och gudagiven helgelse, då är avfallet osannolikt.

Hur som helst, det är mycket som kan dra iväg med en kristen ”yngling” så pass illa att tron inte slår rot och mognar utan klingar av och dör istället. Det blir då så som Jesus beskrev i en liknelse, att ”utsädet” (Guds Ord/evangeliet) inte landar i en god mylla där fröet kan väckas till liv, slå rot, växa upp till en mogen planta och med tiden ge god frukt. Jag skall gå igenom fyra punkter som berör detta, och det är den sista punkten som är mitt primära budskap i denna text. Men vi börjar med att läsa Jesu varnande ord som berör utsädets möjlighet att gro:

> Matt 13:3-7: ”En såningsman gick ut för att så. När han sådde föll en del vid vägen, och fåglarna kom och åt upp det. En del föll på stenig mark där det inte hade mycket mylla, och det kom upp snabbt eftersom det inte hade djup jord. Men när solen steg sveddes det, och eftersom det saknade rot vissnade det bort. En del föll bland tistlar, och tistlarna sköt upp och kvävde det.”

Det är mycket som kan göra att utsädet inte slår rot och växer till en mogen planta. En kristen ”yngling” måste därför få god tid på sig att mogna i sin tro, i lugn och ro, utan osund påverkan från olika vilseledande faktorer. Här är det då läge att fundera över vad konkret det kan vara som kan sänka en nykristen, eller en person som inte varit kristen särskilt länge. Jesus tar upp en del sådant när han förklarar liknelsen:

> Matt 13:19-22: ”När någon hör ordet om riket men **inte förstår** det, kommer den onde och rycker bort det som såddes i hans hjärta. Detta är sådden vid vägen. Det som såddes på stenig mark är den som hör ordet och genast tar emot det med glädje, men han **har ingen rot inom sig** utan tror bara för en tid. När han möter **lidande eller förföljelse** för ordets skull så kommer han genast på fall. Det som såddes bland tistlar är den som hör ordet, men **världsliga bekymmer och bedräglig rikedom** kväver ordet så att det blir utan frukt.”

Här kan vi hitta några sådana här faktorer som kan beröva en person ”utsädet” så att tron aldrig slår rot ordentligt och växer till mognad:

1. För grunda kunskaper om evangeliet och dess innebörd.
2. En dåligt förankrad tro som ger upp vid svårigheter och problem.
3. En tro som sitter i baksätet, istället är det världens alla omsorger och rikedom som styr och därmed kväver tron.

Jag skall först dela några tankar om dessa tre punkter, och sedan tar jag ytterligare en punkt, som är mycket allvarlig och farlig.

1. Bristande kunskap

> Hos 4:6: “Mitt folk går under i brist på kunskap”



Har man inte fått ett sant och fullt evangelium att ta ställning, utan istället fått ett korrumperat evangelium, då är risken mycket stor att man lockas av villfarelser och villoläror och fastnar där. Då blir man istället en slags ”kvasikristen” som inte har en frälsande tro men som ändå går under namnet ”kristen”. Med tiden kanske man blir så pass besviken, sliten och utbränd att man helt och hållet lämnar den tro man hade anammat. Detta är väldigt vanligt bland personer som direkt hamnat i villoläror och sekter. En annan variant är att man på grund av grunda kunskaper om evangeliets innebörd bara bär namnet ”kristen” utan att vara omvänd, och därför får inte tron något utrymme i livet. Det lilla frö man eventuellt hade fått, torkar och dör med tiden. Det finns så klart andra ”tro-dödare” som är orsakade av bristande kunskap, men detta får räcka.

2. Svårigheter och problem

> Ef 6:13: ”Ta därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot på den onda dagen och stå upprätt när ni fullgjort allt.”



Har man en tro som inte fått gå in på djupet i ens inre, då är risken stor att tron kommer att vackla och kanske dö bort när man möter olika svårigheter och problem i livet. Petrus skrev i 1 Petr 5:8 att djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon som han kan sänka. Men precis före dessa ord skriver han att vi skall kasta alla våra bekymmer på Gud, för han har omsorg om oss. En fullgod ”vapenrustning” är något som man som kristen skall be om men också i viss mån arbeta för. Det handlar om bön och att fördjupa sig i Guds Ord, och på

så sätt fördjupa gemenskapen med och kunskapen om vår Herre och frälsare. Det handlar om att mer och mer lämna över till Gud och leva i en trofast förtröstan på att han har just omsorg om oss. När Paulus i Fil 2:12 skriver att vi skall arbeta med fruktan och bävan på vår frälsning, då är det nog detta som han avser.

3. Världsliga omsorger och rikedom

> 1 Tim 6:9-10: De som vill bli rika råkar ut för frestelser och snaror och många oförnuftiga och skadliga begär som störtar människor i fördärv och undergång. Kärlek till pengar är en rot till allt ont. I sitt begär efter pengar har vissa kommit bort från tron och vållat sig själva mycket lidande.”



Ju mer man äger ju mindre tid får man över till det som är mest viktigt i livet här och nu: att bli frälst och vårda sin tro hela livet ut. Jesus säger i Matt 13:22 att världsliga omsorger och rikedom kväver tron, ty rikedom leder så oerhört lätt till mer och mer omsorger om allt man äger. Så det gäller som kristen att bli vaken över detta och att inte följa med strömmen där ”den som äger mest när man dör vinner”. Bibelordet ovan är väl tillräckligt tydligt angående detta. Här är ett till värt att begrunda:

> Heb 2:1: "Därför måste vi så mycket mer ta vara på det vi har hört, så att vi inte driver bort med strömmen."

Är du rik så nöj dig med vad du har. Eller ännu bättre: ge gåvor och gör dig av med helt onödigt överflöd. Jesu stryker under detta med allvarliga varningsord:

> Matt 6:24: ”Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre, eller hålla fast vid den ene och förakta den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.”

Pengar kan vara till välsignelse och nytta och göra livet enklare, men med för mycket pengar och/eller fel inställning till dem, då kvävs tron och dör till slut bort. I värsta fall är sedan frälsningen förlorad.

I denna punkt kan vi även inkludera avundsjuka, fåfänga och osunda nöjen. Sådant kan också på sikt kväva tron till döds.

> Gal 5:24-26: ”De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med dess lidelser och begär. Om vi har liv genom Anden, låt oss då också följa Anden. Låt oss inte vara fåfänga, inte utmana varandra och inte avundas varandra.”

Den avgörande frågan här är var man har sitt hjärta, hos vår Herre eller i det som världen erbjuder. Du kanske har hjärtat på rätt plats, men sitter fast i något som inte är bra för dig och för din tro. Misströsta då inte, utan be och förtrösta på att Herren både vill och kan få loss dig – om det är vad du innerst inne själv vill.

> Matt 10:28-31: ”Var inte rädda för dem [det] som dödar kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan fördärva både själ och kropp i Gehenna. Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Och inte en enda faller till marken utan er Faders vilja. På er är till och med alla hårstrån räknade. Var alltså inte rädda. Ni är mer värda än många sparvar.”

4. Berömmelse, upphöjdhet, smicker – den lömska tro-



Här kommer nu mitt primära budskap i denna text, och det handlar om en mycket lömsk ”tro-dödare”. Det här blev jag påmind om när jag läste om en kristen ”yngling” som blivit upphöjd till den milda grad att han har

fått **medaljer** för sina omtalade bragder. Eftersom det var Katolska kyrkan som delade ut dessa medaljer känns det ännu mer skumt och lömskt. Säkert med en baktanke. Och just nu kom jag ihåg en till kristen som fick medalj, det fick han 2009 för ”Kyrkans sociala arbete”, och det av självaste kungen. Det var prästen Carl Erik Sahlberg (d. 2021). Det luriga med att ta emot medaljer är inte bara den förrädiska upphöjdhet som kommer med den, det är även att man i praktiken blir bunden till den som delat ut medaljen; man kan knappast kritisera givaren av en medalj som man tagit emot i tacksamhet!

Bibeln är väldigt tydlig med att berömmelse, vältalighet, popularitet, smicker och liknande ting, är livsfarligt för trons hälsa. Sådant kan t.ex. beröva en kristen den Guds kraft som vi alla som sanna kristna är beroende av. Jag har själv sett detta ske på nära håll, när nykristna som är lite speciella och kanske har ett särskilt spännande och kittlande vittnesbörd, snabbt blir upphöjda i församlingar och uppställda framme på scener för att dra sin berättelse. Det kan t.ex. vara narkomaner eller kriminella som blivit frälsta och som kommit ur det elände de tidigare levt i. Sådan snabb upphöjelse kan vara förödande för den unga tron.

Så vad säger då Bibeln? Här följer nu några mycket tänkvärda bibelcitat. Läs inte dessa snabbt, utan begrunda ordentligt vad de faktiskt säger till oss om berömmelse, upphöjdhet, popularitet, vältalighet, osv:

> Luk 6:26: ”Ve er när alla människor talar väl om er!”
> (Det var Jesus som sa detta!)
>
> Gal 1:10: ”Är det nu människor jag försöker få på min sida, eller Gud? Eller söker jag människors gillande? Hade jag fortfarande sökt människors gillande skulle jag inte vara Kristi tjänare.”
> (Aposteln Paulus)
>
> Luk 16:15: ”Ty det som är högt i människors ögon är avskyvärt inför Gud.”
> (Det var Jesus som sa detta!)
>
> 1 Kor 1:17: ”Kristus har ju inte sänt mig för att döpa utan för att predika evangeliet, men inte med vältalig vishet så att Kristi kors förlorar sin kraft.”
> (Aposteln Paulus)
>
> Ord 29:5: ”Den som smickrar sin nästa lägger ut ett nät för hans fötter.”



Så sänks en omogen kristen

Utifrån detta kan man enkelt dra slutsatser kring hur Satan kan gå tillväga för att beröva en omogen kristen en relativt ny tro. SMICKER är det säkra inledande kortet. Just SMICKER kan vara det som växlar in en omogen kristen på fel spår. Därefter kommer ryggdunkningarna, heja-på-ropen, osund uppmuntran, osv. Denne adept kanske även får ekonomiskt stöd, särskilda förmåner, utrymme, tillfällen att synas, höras och bli upphöjd. Allt detta kan tilltala ”köttet”, det vill säga den fallna i oss människor. Och har denna person dessutom bristande kunskaper om det sanna evangeliet och om det sanna kristna livet, ja då glider han/hon bara allt längre bort från en sund tro.

Vilka är då de som kommer med smicker och ”förmåner” och kliar andra på ryggen? Jo, ofta är det personer i sammanhang som kallas kristna men som är präglade av olika villfarelser och villoläror. Eller så är det personer som inte själva fått bukt med sin köttsliga natur, som också har bristande kunskaper, och därför uppmuntrar andra att gå samma väg som de själva på ett insmickrande sätt. De går då de facto Satans ärende, men de är vanligen inte medvetna om det, för de har själva en gång lurats in på samma villoväg. Smicker, beröm, osund uppmuntran, osv, kan definitivt förblinda och ge en slags andlig tondövhet!



Var försiktig!

Hur skall vi vara mot de som är relativt unga i tron?

Vad skall då ni som anser er vara mogna kristna tänka på när ni möter kristna ”ynglingar”? Jo, kom aldrig med smicker, det är både osnyggt och farligt. Och ställ inte fram nykristna på scenen i den församling som du kanske tillhör. Se istället till att nyfrälsta får lugn och ro, god bibelundervisning och tid att mogna. Var också försiktig med beröm och ryggdunkningar. Uppmuntran kan vara bra, men det finns även uppmuntran som kan vara skadlig. Man skall inte fostra nyfrälsta till att bli märkvärdiga i vare sig sina egna ögon eller andras ögon.

Smicker används även av en del för att komma in i olika sammanhang och kretsar, och det är så klart lika osunt. Ta Paulus till förebild: han kom inte med insmickrande ord, och han ville inte bli ärad.

> 1 Tess 2:5-6: ”Vi har aldrig kommit med smickrande ord… Vi har inte heller sökt bli ärade av människor, varken av er eller andra…”

Idag är det vanligt att unga kristna och nyfrälsta får träda fram på scener på ena eller andra sättet, men församlingen får absolut inte bli en plantskola för ”köttet”. Som nyfrälst och ung i tron är man mycket sällan helgad från begären att göra karriär, att synas och höras, att bli upphöjd, rik och beundrad. Men som en sann kristen har man istället en helt annan väg att vandra än de vägar som världen erbjuder. Här är några ord från Paulus om Andens kamp mot köttet i oss:

> Gal 5:13: ”Ni är kallade till frihet, bröder. Låt bara inte den friheten ge köttet något tillfälle, utan tjäna varandra i kärlek.”
>
> Gal 5:17: ”Köttet söker det som är emot Anden, och Anden söker det som är emot köttet. De två strider mot varandra så att ni inte kan göra det ni vill.”
>
> Gal 6:8: ”Den som sår i sitt kött får av köttet skörda undergång, men den som sår i Anden får av Anden skörda evigt liv.”

Som kristen skall man alltså bli mindre i sig själv för att Herren skall bli stor i oss. Man brukar tala om att vi skall korsfästa vårt kött, och det är precis det som dopet är en bild av. Jesus sa:

> Matt 16:24: ”Jesus sade till sina lärjungar: ’Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig.’ ”
>
> Joh 12:24: ”Jag säger er sanningen: Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör bär det rik frukt.”

Vad bör du som är ung i tron tänka på?

Om du själv är förhållandevis ny i tron, **fly då undan** personer som kommer med smicker, ryggdunkningar, sliskigt beröm och heja-på-rop! Ta också du Paulus till förebild; Paulus hade förstått nödvändigheten av att vara liten som människa om Guds kraft skulle vara verksam i hans liv. Därför undvek han att skryta om, ja han till och med undvek att berätta om sina bedrifter, och han undvek vältalighet. Han undvek även att bli ärad, som du ser i bibelordet här.

> 1 Tess 2:6: ”Vi har inte heller sökt bli ärade av människor, varken av er eller andra…”

I nedanstående ord från Paulus ser vi att han förstod att vältalighet kunde hindra Guds kraft i hans liv, och varför det? Jo, för då riskerar man att bli upphöjd av människor istället för att Gud blir upphöjd för det som Gud gör genom en människa. Därför förhåller det sig på samma sätt om man lyfter fram sina eventuella titlar och bedrifter, om man skryter med vad man fått vara med om som kristen, osv.

> 1 Kor 1:17: ”Kristus har ju inte sänt mig för att döpa utan för att predika evangeliet, men inte med vältalig vishet så att Kristi kors förlorar sin kraft.”

Paulus hade en gedigen utbildning i Skrifterna och Gud gjorde stora under genom honom, men för att han inte skulle bli märkvärdig och högmodig så lät Gud svårigheter drabba honom som orsakade en svaghet i hans liv. Gud lät t.o.m. en ängel från Satan drabba honom med något (Bibeln säger inte vad) som gjorde honom svag. **Observerar nu detta**: att just för att det var så här i Paulus liv, **DÅ** kunde Guds kraft vara stor i hans tjänst som apostel. Jämför gärna Paulus exempel med de förkunnare som i vår tid kallar sig apostlar eller helandeförkunnare osv, och som mycket gärna talar om sina bedrifter, ja, de säljer till och med böcker om det!

> 2 Kor 12:10: ”Och därför gläder jag mig över svaghet, misshandel, nöd, förföljelser och ångest för Kristi skull. För när jag är svag, då är jag stark.”
>
> 2 Kor 12:7: ”Och för att jag inte ska förhäva mig efter dessa väldiga uppenbarelser har jag fått en tagg i köttet, en ängel från Satan som ska slå mig så att jag inte förhäver mig.”

Vi måste alltså acceptera ett kors i våra liv och bära det om vi vill att **GUDS kraft** skall kunna verka genom oss och för att Jesus skall vara större än vi själva. Detta är en mycket stor sanning i den sanna kristna tron, men som inte är särskilt synlig, omtyckt eller omtalad idag. Ser du alltså upphöjda, präktiga, populära, omtalade och berömda och stora förkunnare, då kan du faktiskt räkna med att det inte är Guds kraft som verkar genom dem, det är någon annans kraft! Detta är vad Bibeln säger oss.

Frukta inte!

Om du vill att Gud skall få vara Gud i ditt liv och inte du själv, om du vill följa sanningen och inget annat, om du vill vila i att Jesu försoningsgärning räcker för din frälsning, om du vill att Guds Helige Ande, Hjälparen, skall vägleda dig så att du kan lämna över rodret till Honom, då skall du inte frukta för avfall. Jesus har lovat att inte överge sina ”får”, alltså vi kristna som vill vara Guds barn:

> Joh 10:27-28: ”Mina får lyssnar till min röst, och jag känner dem, och de följer mig. Jag ger dem evigt liv. De ska aldrig någonsin gå förlorade, och ingen ska rycka dem ur min hand.”
>
> Luk 12:7, 32: ”till och med alla hårstrån på ert huvud är räknade. Var inte rädda! Ni är mer värda än många sparvar…
> Var inte rädd, du lilla hjord, för er Far har beslutat att ge er riket.”

Att lyssna till Herrens röst handlar främst om att ta till sig vad som står i Bibeln. Är vi trogna mot Gud och därmed hans Ord, då är han trofast mot oss. Det är när man inte bryr sig som avfallet kan komma.

> Heb 3:12: ”Bröder, se till att ingen av er har ett ont och trolöst hjärta så att han avfaller från den levande Guden.”
>
> 1 Tim 4:1-2: ”Men Anden säger tydligt att i de sista tiderna kommer några att avfalla från tron och följa villoandar och onda andars läror, förledda av hycklande lögnare som är brännmärkta i sina samveten.”

Som du nu sett har min avsikt med denna text varit att förmedla ett allvar och varna för att gå fel väg. Är du mån om att gå rätt väg, mån om att hålla till på Guds smala väg, då skall du inte känna någon fruktan. Gud vårdar sig om dem som söker honom och hans vilja!

/Lennart

Läs vidare

- Den kollegiala korruptionen i kristenheten